

Ђурђица Црвенко

Колегиница Црвенко (50) је по струци педагог-специјалиста запослена као стручни секретар на Одсеку за филозофију Филозофског факултета у Новом Саду. Од јануара 1980. године, када се запослила, укључила се у синдикалну организацију ове установе и својим ангажовањем је помагала, како организацији тако и запосленима.

Крајем деведесетих година прошлог века, када је њених троје деце мало стасало, госпођа Ђурђица се интензивно укључује у све синдикалне активности, па је тада изабрана за представника Факултета у Градском одбору синдиката запослених на Универзитету Новог Сада.

Са жељом да утиче на побољшање живота и рада запослених а и на стварање модерног синдиката, преко којег би се могли остварити виши заједнички циљеви, ова наша колегиница се ангажује на припајању Синдикату образовања Србије. Тада је прикупила 268 приступница, а одлуке је спровела у потпуности. Тако 2003. године, први пут у историји факултета Србије, на основу Одлуке Синдиката образовања, у саставу Штрајкачког одбора организује штрајк на факултету где је запослена. Том приликом је у потпуности имала подршку и одличну сарадњу, како са запосленима тако и са руководством Факултета.

Професор др Дејан Мицковић је председник синдикалне организације на Машинском факултету у Београду, затим члан Одбора за високо образовање и представник Синдиката образовања Србије у Сталном комитету за високо образовање Интернационале образовања.

Традиционално скроман када говори о себи, професор Мицковић истиче да је, кад се већ прихватио кандидатуре за председ-

Учествовала је у преговорима са Министарством просвете и Владом Републике. Током 2005. године била је у Радној групи која је припремила први Посебан колективни уговор за високо образовање и први које је потписало Министарство.

Ђурђица је успешно завршила семинар холандског синдиката АОв и стекла звање синдикалног тренера, па је у наредном периоду на неколико семинара била едукатор.

У следећем мандатном периоду испред колега на Факултету је изабрана за члана Покрајинског синдиката запослених у образовању, науци и култури Војводине, где је изабрана и за члана Статутарног одбора. Члан је Одбора делатности високих школа Србије и Републичког Синдиката образовања Србије, где је изабрана за члана Надзорног одбора.

Реформом високог образовања, односно преласком на Болоњски процес, на радном месту сви запослени сваки даном имају све више посла, а сам тим и мање времена. Зато Ђурђица каже да јој је „дан кратак како би успела пружи једнак допринос на радном месту и у синдикалним обавезама“.

„Највећу тешкоћу у синдикалном раду чини неспремност колега да прихвате новине, да учине нешто на уздизању соп-

ствене свести у промени свести, да мењају себе и раде на себи, да се усавршавају или да раде на јачању способности комуникације и на бољој толеранцији“, каже Ђурђица Црвенко.

Сама је спремна да помогне кад год је у могућности, а истиче да „цени вредне, искрене и поштене људе и труди се да такве сараднике има око себе“.

„Добром и искреном сарадњом лакше је доћи до решења евентуално насталих тешкоћа“, каже Ђурђица за „Синдикално перо“, а ми подсећамо да је ова наша колегиница недавно изабрана за секретара Покрајинског синдиката запослених у образовању, науци и култури Војводине.

Др Дејан Мицковић

ника синдикалне организације, настојао да ту дужност обавља на што бољи начин. Каже да је на припајање Синдикату образовања Србије посебно поносан, прво јер се на свом факултету посебно ангажовао како би то било спроведено, а као друго, јер су каснији резултати у потпуности оправдали тај потез и били сјајно прихваћени од чланства.

Сматрајући да је у раду синдиката најважније да у сваком тренутку заступа интересе запослених, уз уважавање виших интереса колико се то мора, професор Мицковић гради добре односе са свим колегама, што преноси и на руководећу структуру установе у којој ради.

Генерално побољшање статуса запослених у високом образовању колега Мицковић види у одржавању преговарачке равноправности са представницима Владе.

„Руководиоци структуре још не доживљавају синдикат као равноправног партнера. Понекад није једноставно равноправ-

но заступати интересе свих запослених, чија структура је разноврсна, од спремачице до редовног професора“, рекао је колега Мицковић одговарајући на питање, шта му у синдикалном раду раду причињава највећу тешкоћу.

А на питање, да ли сматра да је успешан синдикални активиста, брзо и без размишљања је „испалио“: „ДА! То илуструје податак да је више од 95 одсто запослених на Машинском факултету у чланству Синдиката образовања Србије“.

Синдикални рад колега Мицковић види и као прилику за упознавање мноштва квалитетних људи, али и подвлачи да на професионалном плану тај рад значи и испуњавање свих обавеза, с обзиром на то да председник синдиката постаје јавна личност у оквиру факултета.

На крају, он подсећа да је на факултетима мало младих људи, да је потребно прво запослити их, а потом их делима привући и укључити у синдикални рад.

Синдикално перо

ЛИСТ СИНДИКАТА ОБРАЗОВАЊА СРБИЈЕ

Број 86 новембар 2009 • Година IX • Бесплатан примерак • www.sind-obr.org.rs

ISSN 1451-7574

- СОС увек озбиљно схвата потписано
- Иницијатива Форума и СРПС без основа
- Вештине и технике преговарања
- Интензивна међународна сарадња